

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 889/2020
18.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Зоран Стамболић адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство правде, Основни суд у Шиду, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1796/2019 од 07.11.2019. године, у седници већа одржаној 18.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1796/2019 од 07.11.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 3164/2016 од 05.11.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је захтев тужилаца којим је тражено да се обавезе тужена да сваком од тужилаца, на име материјалне штете - измакле добити исплати, износе наведене у овом ставу изреке, са законском затезном каматом почев од доспелости па до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезани су тужиоци да туженој накнаде трошкове парничног поступка у износу од 227.250,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1796/2019 од 07.11.2019. године одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П 3164/2016 од 05.11.2018. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су благовремено изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018, у даљем тексту: ЗПП), и оценио да је ревизија тужилаца недозвољена.

Према члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП ревизија је недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст.1 и 3), осим из члана 404. овог закона.

Чланом 410. став 1. ЗПП прописано је да ће неблаговремену, непотпуну или недозвољену ревизију одбацити решењем првостепени суд без одржавања рочишта, а чланом 413. ЗПП да ће неблаговремену, непотпуну или недозвољену ревизију одбацити Врховни касациони суд решењем ако то, у границама својих овлашћења (члан 410), није учинио првостепени суд.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 26.02.2016. године, а као вредност предмета спора означен је износ од 8.440.000,00 динара. Поднеском од 22.06.2016. године тужбени захтев је смањен на износ од по 3.980.250,00 динара за сваког тужиоца, о ком захтеву је одлучено првостепеном пресудом донетом 05.11.2018. године. Другостепена пресуда је донета је 07.11.2019. године. На дан подношења тужбе 1 евро је износио 123,3956 динара. Вредност предмета спора меродавна за оцену дозвољености ревизије одређује се према вредности главног захтева сваког тужиоца засебно, тако да вредност предмета спора побијаног дела за оба тужиоца износи по 32.256,01 евра.

Како вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде у односу на сваког од тужилаца не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужилаца недозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа- судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**